

hvorledes disse Bestemmelser kunne blive og ere bleveeluderede, da troer jeg, at dette er Beviis nok for, at de ikke bør bestaae, og Grund nok til at høre dem. Naar den høitærede Minister sagde, at den militaire Anstand og Tjenestedygtighed ikke kan vedligeholdes, med mindre disse unaturlige Love vedblive at bestaae, saa vil jeg tillade mig at spørge, om de da ikke maatte reent forandres, saa at det overhovedet ikke tillodes. Nogen at gifte sig? Det vilde da lede til en Overlighed, hvortil jeg imidlertid troer, man neppe vil vove at gaae. Naar det idag er sagt om Underclasserne, at ogsaa de ere Sligt undergivne, da troer jeg, at den høitærede Minister feiler; jeg troer vist, at det er Enhver udenfor Officeerstanden tilladt at gifte sig, selv Underofficeersclassen har Tilladelse dertil, og, hvad den Menige angaaer, da kan der vist ikke være Tanke om, at nogen Hindring skulde lægges ham i Veien for at indlade sig i Ægteskab; som oftest er det jo ogsaa den Menige, som fornemmelig maa søle Sæbnet af at være borte fra sit Hjem. Det saae vi Exempler nok paa i sidste Krig. Størstedelen af de Menige havde Familie hjemme, men desuagtet forlode de den, gif i Felten og sloge for Fædrelandet. Troer man nu, at disse Folk have været mindre tappre end Officere, saa tager man virkelig fejl; der er Beviser nok tilstede for, at denne Omstandighed ikke er til Hindring i Krigstilsælde. Men hvad jeg troer der stikker derunder, er, at Officeerstanden skal høves op over de andre Stander, at der skal være en Adskillelse tilstede, som efter vore Forhold ikke er gavnlig, har aldrig været det og vil aldrig blive det, saa længe Verden staar; thi Intet er værre, end at Samfundet deles og skilles ad i Klasser af en saa affstikkende Natur. Jeg skulde derfor gjerne have ønsket, at den ærede Majoritet havde holdt sig alene til det, som den selv har antydet vilde være naturligere og rigtigere, nemlig, at der ingen Aldersgrænse blev sat, og at det var eens for alle. Statens Embedsmænd. Til dette Resultat er Udvalget ikke kommet (Ordføreren: Jo, i det principale Forslag). Ja, vistnok i det principale Forslag; men i det subsidiaire er man ikke kommen til dette Resultat, og det synes forrige

Gang, Sagen var for, at man hellere vilde gaae ind paa det subsidiaire Forslag (Ordføreren: Nei!) end det, som dengang løseligt blev omtalt, og som nu er stillet som det principale Forslag.

M. Sørensen: Skjondt den ærede Ordfører meget omstændeligt har godtgjort, hvorfor Majoriteten er gaaet ind paa de Forslag, den har stillet, skal jeg dog udbede mig det ærede Things Tilladelse til ogsaa fra mit Stændpunkt fuldstændigen at begrunde, hvorfor jeg deler denne Anskuelse. I Almindelighed maatte man kunne antage, at, naar en Mand har opnaaet Fuldmyndighedsalder, naar han er betroet en saadan Embedsstilling, at han skal byde over Andre, naar han tillige skal vinde deres Agtelse og Tillid og ved sit exemplariske Forhold virke saavel paa sine Undergivne som paa sine Lige, saa troer jeg ikke, at man enten bør eller tør betage ham den Ret i private Forhold at kunne tage afgjørende Beslutning med Hensyn til sine egne vigtige Sager, især naar det angaaer saadanne Anliggender, som kunne begrunde hans Fremtids Ro og Tilfredshed. Det er vistnok et vigtigt Skridt at indgaae en ægtefælgelig Forbindelse, og enhver Officeer vil vist, ligesom enhver anden retsfindig og betænksom Mand, ogsaa nøie overveie sin Stilling, inden han gjør dette Skridt; han vil gaae paa Raad med sig selv, ja, maaskee ogsaa meddele til sine Nærmeste, til sine trofaste Venner, de Grunde, der kunne tale for enten at opsætte eller nu at udføre denne Beslutning; han er netop derved bedst istand til at overveie de Vanskeligheder, der kunne stille sig i Veien, de Byrder, som han troer kunne møde, og ogsaa derved bedst istand til at overveie, hvilken Gvne og Kraft han er i Besiddelse af til at kunne overvinde eller modsætte sig dem. Derfor er det, at han ogsaa selv maa tage en afgjørende Beslutning, og ingenlunde kan betro sin Skjæbne i en Autoritets Hænder, hvor alene koldt Overlæg, maaskee endog eensidigt, idetmindste ikke saadanne Omstændigheder blive tagne i Betragtning, som han netop fra sin Side maa ansee for særdeles vigtige. Det er i Dag anført, hvormeget der skulde til, for at en Familie kunde leve, og det er bekendt nok, hvad